

Mój udział w badaniu klinicznym

Rozmowa Panią Izabelą Kostórkiewicz

Właścicielką firmy działającej w dziedzinie nieruchomości, osobą która zwalczyła dwie choroby nowotworowe i właśnie wygrywa z trzecią

I rozmawia Teresa Brodniewicz

Witam Panią serdecznie. Bardzo dziękuję za przyjęcie zaproszenia do rozmowy i podzielenia się ze mną i czytelnikami swoimi doświadczeniami. Czy mogłaby Pani na początek powiedzieć kilka słów o sobie?

Urodziłam się w Katowicach, w Katowicach też spędziłam dzieciństwo i wczesną młodość, później mieszkałam w Radomiu przez około 50 lat. Tam pracowałam w fabryce w Kluczu, a od 2008 roku mieszkam w Warszawie. Z moim kolegą założyłam firmę działającą w nieruchomościach. Jestem tam wice-

prezesem i pracuję do dnia dzisiejszego. Mam 84 lata. Pracuję, bo mimo że mam chore nogi – to głowę mam zdrową.

Miałam męża, syna. W wieku około 50 lat, w ciągu jednego roku przeżyłam szereg tragedii oraz śmierć kilku najbliższych mi osób. W efekcie, w bardzo krótkim czasie zostałam zupełnie sama. Miałam to szczęście, że po tych okropnych przeżyciach, dzięki dobrym ludziom, mogłam wypłynąć statkiem w daleką podróż. Zwiedziłam między innymi Egipt, Liban i Syrię. Spojrzenie z odległej perspektywy pomogło mi uporać się z moim ży-

ciem i zaakceptować to, co Bóg mi zesał. Powróciłam z tej wyprawy i rozpoczęłam następny rozdział mojego życia. Już sama.

I mniej więcej wtedy zapadła Pani na pierwszą poważną chorobę nowotworową?

Jakiś czas potem zachorowałam na raka piersi hormonozależnego. Najprawdopodobniej, według lekarzy, był to efekt stosowanej wcześniej, w okresie menopauzy, hormonalnej terapii w postaci naklejanych plastrów, przepisanych przez lekarzkę – ginekolog. Nie podawano mi osłony i podobno to mógł być powód zachorowania. Stosowałam te plastry, bo menopauzę przechodziłam bardzo ciężko. W trakcie leczenia raka piersi poddana byłam bardzo dużej serii naświetlań i zostałam wyleczona. Niestety w 2012 roku trzeba było amputować pierś. To był nowotwór naciekający⁽¹⁾, który naciekał przez 8 lat.

W 2016 roku miałam znowu nowotwór w postaci przerzutu na pęcherzyk żółciowy, wtedy byłam również operowana, a w 2018 roku przeszłam drugi zawał.

Pani teraz cierpi na mielodysplazję szpiku⁽²⁾. Jak rozpoczęła się Pani choroba?

Choroba została wykryta, gdy zabrano mnie z ulicy do Płońska do szpitala, bo zemdlałam.

To było w 2019 roku. Wtedy zorientowano się, że są kłopoty z moją krwią i że jest wznowa choroby nowotworowej. Wyniki krwi były złe.

Otrzymałam skierowanie do przychodni pierwszego kontaktu i mimo różnych badań, nie wykryto u mnie żadnej choroby, wszystko było podobno w normie.

Objawy choroby, na którą teraz cierpię zaczęły się w lipcu tego roku. Nie mogłam chodzić.

We wrześniu już było tak źle, że zostałam zabrana do szpitala na Banacha. Miałam wykonane badania na SOR. Skierowano mnie na OIOM kardiologiczny, a następnego dnia, 3 września, wstawiono mi stabilizator serca i byłam leczona kardiologicznie. Przetoczono mi 7 jednostek krwi, następnie przekazano mnie na hematologię, gdzie w sumie z tymi poprzednimi jednostkami przetoczono mi 14 jednostek krwi. Na hematologii zaproponowano mi, żebym przeszła do ośrodka badawczego na leczenie w ramach badania klinicznego. Zgodziłam się od razu. Jestem już po dwóch kompletnych cyklach, 2 grudnia rozpoczęłam trzeci cykl.

I tak: 3 września, po transfuzjach miałam: Leukocyty „o”, hemoglobina 3, płytek krwi 30 tys., neutrofile 0,019.

1. **Nowotwór naciekający piersi** (inwazyjny) to określenie nowotworu znajdującego się w stadium zaawansowania, w którym istnieje prawdopodobieństwo tworzenia przerzutów. Rak może szerzyć się w zakresie otaczających tkanek, rozrastając się i tworząc guz. Komórki rakowe potrafią także rozprzestrzeniać się drogą limfatyczną oraz krwionośną.

2. **Zespoły mielodysplastyczne (MDS)** są grupą różnorodnych chorób, których najbardziej charakterystyczną cechą jest zmniejszona liczba krwinek we krwi obwodowej (czerwonych krwinek, białych krwinek i/lub płytek krwi), wynikająca z ich nieprawidłowego tworzenia w szpiku.

Minęły niecałe trzy miesiące. Jakie Pani ma teraz wyniki?

Wyniki teraz mam rewelacyjne. Przede wszystkim chodzę sama! Całe lato nie chodziłam. Jeździłam do końca października na wózku, zaczęłam chodzić o dwóch kulach od końca października, a dzisiaj, jak Pani widzi, chodzę praktycznie samodzielnie. Moje aktualne wyniki to: leukocyty ponad 4 tys., hemoglobina 11,3; płytki 350 tys., neutrofile w normie.

Kiedy miało miejsce pierwsze podanie leku?

Pierwsze podanie w postaci zastrzyku było w październiku. Leczenie zadziało w ciągu paru tygodni.

Czy była Pani silniejsza?

Błyskawicznie działało, powiem szczerze – dostałam lek, a mogłam dostać placebo. Komputer mnie tak wylosował.

Jak będzie wyglądało Pani dalsze leczenie?

Jeszcze będę miała trzy podania leku do końca grudnia, będę miała zrobioną biopsję szpikową 27 grudnia i w styczniu zespół lekarzy zdecyduje, czy mam być dalej leczona, czy tylko zostać pod kontrolą.

Cudownie! Czy chciałaby Pani jeszcze coś powiedzieć?

Jestem niesamowicie wdzięczna mojemu panu doktorowi, że był tak uprzejmy i mi zaproponował udział w badaniu klinicznym. Zgodziłam się od razu, odpowiedziałam, że całym sercem. W przeciwnym razie bym już nie żyła. Było zero możliwości, żebym przeżyła.

Jeszcze muszę podkreślić na koniec ogromne zaangażowanie pań z zespołu koordynacyjnego i pań pielęgniarek, które dzwonią, przypominają oraz wspierają i opiekują się z ogromnym zaangażowaniem w trakcie każdej wizyty. Dziękuję!

Serdecznie Pani dziękuję za podzielenie się z nami swoją trudną historią. Zdrowia i pogody ducha życzę przez wiele, wiele lat.

R
B
K

AUTOR

Dr Teresa Brodniewicz

Założycielka i Prezes MTZ Clinical Research

Biochemik, w badaniach klinicznych od ponad 20 lat. Posiada międzynarodowe doświadczenie w zakresie badań i rozwoju. Większościowy udziałowiec firmy MTZ Clinical Research od 2002 roku. W latach 2013–2019 Prezes Stowarzyszenia na Rzecz Dobrej Praktyki Badań Klinicznych w Polsce – GCPpl. Obecnie Członek Zarządu GCPpl. Wcześniej – Starszy Dyrektor w Parexel Sp. z o.o. w Warszawie, 1997–2000. Dyrektor ds. Naukowych w Centrum Frakcjonowania Krwi oraz Wice-Prezes w Haemacure Corp., Montreal, Kanada, 1982–1997. Redaktor naczelna książki „Badania kliniczne” wyd. 2015. Założycielka i Prezes powstałej w 2021 roku Fundacji: „I pójdiesz dalej”. Autor wielu publikacji naukowych, m. in. w Nature, Vox Sanguinis i Blood Reviews.